

HUNSFOS POSTEN

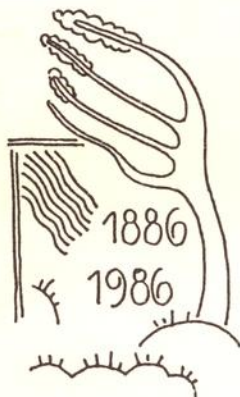
1886-1986

***På vei mot toppen til ære for den spreke
100 åringen Hunsfos Fabrikker.***

Halldis Moren Vesaas:

No plantar kvinna

No plantar kvinne i verda eit tre.
På kne liksom ein som bed
ligg ho blant restene etter dei mange
som stormen har broti ned.
Påny må ho prøve, om ein gang eitt
får vekse seg stort i fred.

Ho opnar molda og reider eit rom
for røtene, fine som hår,
så dei kan få feste og finne ned
dit livsens straumar går.
Plante eit tre er å bygge ein veg
fram gjennom mange år.

Ein draum om det fullvaksne treet
står som ein kvelving bjart
av blomar og lauv over kvinna,
som klappar så fast og vårt
mold inntil røter, og vonfull tel
kvar knupp som skal breste snart.

Da dirrar treet, og handa som held det,
og grunnen der det er fest.
Kva er det? Skalet kring kjerna
av mørker i djupet, som brest?

Ho set dei utspilte hender mot molda
som ville ho tvinge til ro
den trugande dirring. Å jord, ver still,
ver still, så mitt tre får gro!

VI GRATULERER

60 år	Født 1926
Magne Holmen	23/6
Notto Sigurd Engestøl	3/8
Henry Larsen	5/8
Ove Kjørbo Paulsen	6/8
Karl Enersen	3/9

50 år	Født 1936
Harry Thorsen	1/7
Bjørn Uleberg	11/9
Thorbjørn H. Olsen	1/10

Vedr. jubileumsåret.

Som det fremgår av dette nr. har vår fotograf Reidar Liane vært ennå mere aktiv enn vanlig. Bildet på første omslagsside viser starten av bedriftens 100-års jubileum – miniskiathlon på Skjærhauan, arrangert av bedriftsidrettslaget. Ellers er Reidar ansvarlig for alle bildene på de forskjellige festene. Sigurd Gundersen har som vanlig bidratt med tegninger. Vi takker dem begge.

Festmøtet i samfunnshuset arrangert av Vennesla Historielag – som ble en stor suksess – er behørig omtalt i Venneslaposten og vi har ikke omtalt det nærmere i vårt blad. Vår tidligere teknisk direktør Egil Lie sto for det utmerkede programmet angående Hunsfos Fabrikkers historie.

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av
Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Funksjonærforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON

Redaktør Tryggve Kittelsen
Jan Zachariassen
Jan Skårdal
Ingeborg Haraldstad
Tor Dalsøren

Fotograf Reidar Liane

Tegner Sigurd Gundersen

Ettertrykk bare etter
nærmere avtale

TRYKT HOS

Sørtrykk, Vennesla
på 100 gr Hunsblade Matt
Omslag
150 gr Crown Set

En Ny Sommer

Så er vi snart midtsommers igjen. De siste måneder har som kjent stått i feiringens tegn. Og hundreåringen har så visst markert sin alderdom.

Stormiddagen for de ansatte, tilsammen over 1100 i tallet, ble lykkelig gjennomført på Hotel Caledonien på selvste 1. mai. Senere fulgte pensjonisttreffet på Fevik, også med fin-fin oppslutning. Deretter holdt vi en middag for et større antall av våre gode forbindelser, større aksjonærer, finansinstitusjoner, foreninger, offentlige representanter m.v.

Av hovedting gjenstår et større kundetreff i form av en cruisetur med M/S Bolerø helgen 14. og 15. juni. Jeg antar disse ting vil bli behørlig omtalt i nærværende Hunsfospost.

Det synes imidlertid å være stor samstemmighet om at tilstelningene til nå har vært meget vellykket. Utvilsomt god reklame for Hunsfos Fabrikker.

Når vi nå etterhvert har lagt dette bak oss møter vi igjen hverdagens aktuelle oppgaver. Populært sagt, så er vi tilbake til striskjorte og havrefløse.

Av aktuelle ting som har skjedd nevner jeg foretatte devaluering av den norske krone. Dette må ansees som en fordel for vårt selskap. Med stor eksportandel vil vi

i første rekke få prismessige fordeler samtidig som det blir lettere å selge på mer perifere og vanskelige markeder. Bak-siden av medaljen er imidlertid en forventet sterkere prisvekst innenlands, og dessuten prisøkninger på viktige innsatsfaktorer som kjemikalier, olje, importert tømmer, cellulose – for å nevne viktige varegrupper.

Poenget blir nå hurtigst mulig å realisere gevinsten ved devalueringen. Det vil bl.a. si å øke vår produksjon mest mulig og å sikre ytterligere fotfeste på våre største markeder.

Som kjent har vi også store investeringer på gang. En heldig gjennomføring av disse er en absolutt forutsetning for å sikre selskapet en bedre inntjening.

Vi må fortsatt satse på hverandre – og dermed vise at tingene kan gjøres enda bedre i tiden som kommer.

Hermed mine beste ønsker for en aktiv og fin sommer.

Egil Flaatin

Hunfos – 100 år

I

Bygda lå der åpen og alene.
Jordbruk, fangst og fiske ga
den liv og mening – om enn i
trange kår.

Industri, spurte noen, hva
er nå det? Det sies at man
lager papir av vann og tre.
Nei det var vanskelig å se.

II

Men kloke menn forsto det
hele – og i 1886 fødtes det
ved Otras munning et barn
av liten vekst – og Hunfos
Fabrikker den het.

Kraft av vann, virke fra hei
og skog, og bygdas brave menn
de lærte litt om senn.

Ny tid skal komme, vi skal
vinne frem.

III

Forunderlige verd – vi lager
papir av 99% vann og 1% med
stoffet fiber kalt.

Maskiner kom og de fikk navn
– som barn skal ha – fra
PM 1 til PM 6 – og senere
kom fler.

Men håp og tro er ikke nok:
Innsats, slit og mot må følges opp.
Nye generasjoner kom, på Hunfos
arbeidet ofte både far og sønn.
Gjennom tiden har folk her oppe i
Vennesla vært kjent for å tenke så
likt: Et eventyr blir til, når vi
sammen noe vil.

IV

Konjunkturer, hva er nå det?
Nye navn og begreper å leve med
– og Hunfos fikk det så visst
å kjenne. Mellomkrigstid, med
prisene ned. Uår for industri.
Hva er det som skjer – må det
krig til i Østen? Nei, nå tenker
jeg visst forkjært på en kjent
poet.

Fred er å skape, krig er forakt
for liv, og kan ikke begrunne
noe fortjenestemotiv.

Men krigen kom, jeg tenker på
1914 og frihetskrig 1940. Det
ble en stri – og Hunfos kom
gjennom på sin måte. Det
viktigste var dog at nå var
vi fri fra fremmedåket.
Vi var herre i eget hus.

V

Ja, oppbygging ble det hos oss og de andre. Krig skapte savn – og papir ble mangelvare. Så fulgte en tid, ja 10–15 år med høy produksjon – og faktisk mange gode år. Det var Knobels tid vil mange si – han ble en legende sier de eldre – en slags pater familias. Konjunktorene var riktignok med, men viktig var også at teknisk utvikling og salg fulgte med.

VI

Nå må vi ikke glemme vårt hovedmotiv: Det å hilse og rose vårt Hunsfos-papir.

Vi leverer til alle slags bøker – ordet har makt – og Bokklubben liker vårt ark.

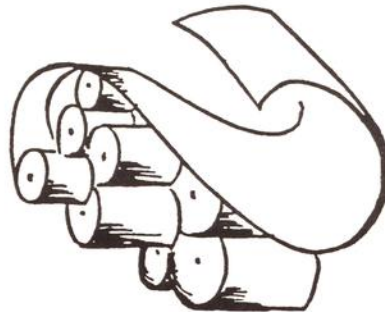
Papir for emballasje og blomsterdekor, A4-kopier en kjempe hos oss.

Vi nevner og råpapir for tapet, og papir for giroblanketter, konvolutter samt listepapir med mer. Og glem ikke tipping, du store min tid, du har større sjanser på Hunsfospapir!

Selvangivelsen på tro og ære, var også en ting vi fikk lære. Ja, høyt vi flyr, nå også på Norske Vinger.

Vi er ikke så mange her oppe, men før 10-året er omme passerer vi sikkert de 100.000 tonne.

Men husk produsent: Sett alltid kunden fremst!

VII

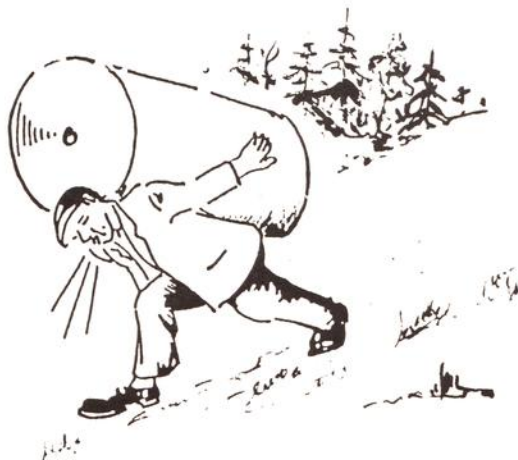
Men, tilbake til historien:

Slutten av 60-årene og mange av de 70, ble rett så vanskelige for Hunsfosbedriften. Stikkord er miljøproblemer til hundrede millioner og strukturrasjonalisering – med følge – en rekke konkurser.

Vi måtte ha hjelp – det kalles sanering. Et kraftverk gikk også i fløyten – det vannet var ikke mere.

Så kort kan det sies, men andre årsaker var og relevant. Jeg går ikke i dybden – det blir for langt.

Men vi reiste oss atter – og sammen – konsolidering og fremgang ble slagord den gangen. Og faktum, vi lyktes så laglig med det.

VIII

I dag har Hunsfos årsmålsdag, en sprek
hundreåring må vi mene og tro.
Vi minnes og takker de mange som smått
om senn, grunnlaget la – for oss andre.
Hva ga de oss med sitt slit? De
høstet som oftest så lite – men bygget
en veg som vi andre kan like.
På fremtid vi tror. Det er opp til oss
selv å velge en kurs, la meg sitere noe
fra Kiplings dikt:
«Hvis du kan ta din tørn og ikke gi deg,
men sette inn hver fiber i din kropp –
og holde ut når alt forstummer i deg –
unntagen viljens røst: **Gi aldri opp.**»

Vårt slagord skal da også være:
Hunsfos skal bestå – i nye hundre år!

Egil Flaatin

Egil Flaatin

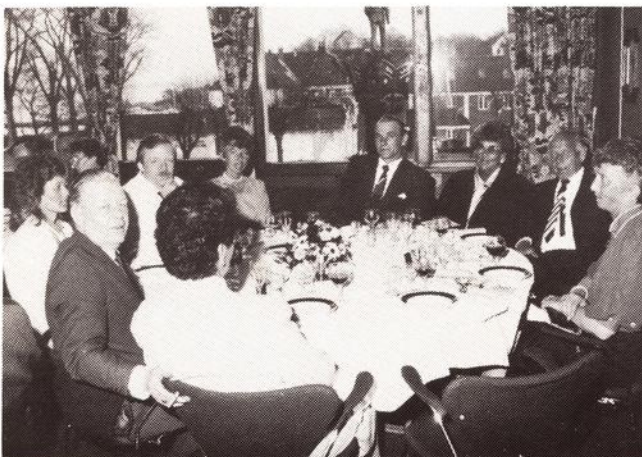
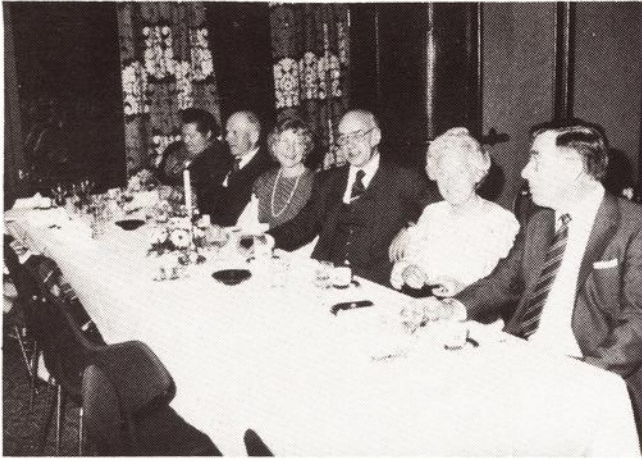
Hunsfos-folket på dundrende 100-års fest

Vår bedrifts 60-års jubileum ble feiret i den gamle papirsalen (nå skjærmaskinsalen) hvor det ble servert lapskaus og mineralvann. Ved denne anledningen uttalte arbeiderforeningens formann Thorkild Hodnemyr at han hadde en stor drøm om å samle hele Hunsfos-folket på cruiseing. Lite ante han vel at denne drømmen skulle bli virkelig 40 år senere, ikke om bord i en skute, men i et stor hotell i Kristiansand hvor 85% av de ansatte på Hunsfos skulle delta sammen med ledsagere. Likeledes at over 200 pensjonister og ledsagere skulle feire begivenheten på et hotel ved Fevik med program og med meny som en ikke en gang drømte om i 1946.

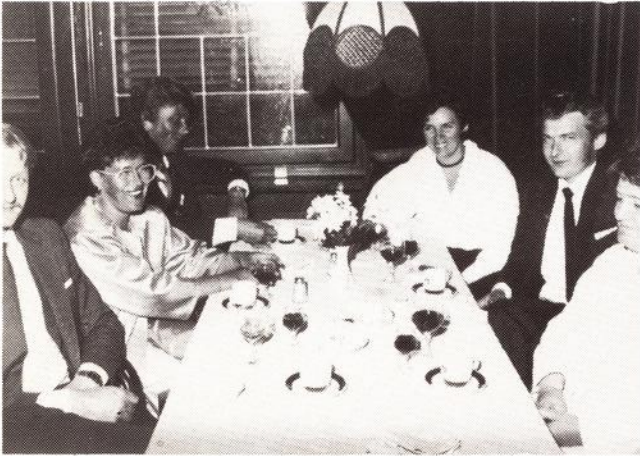
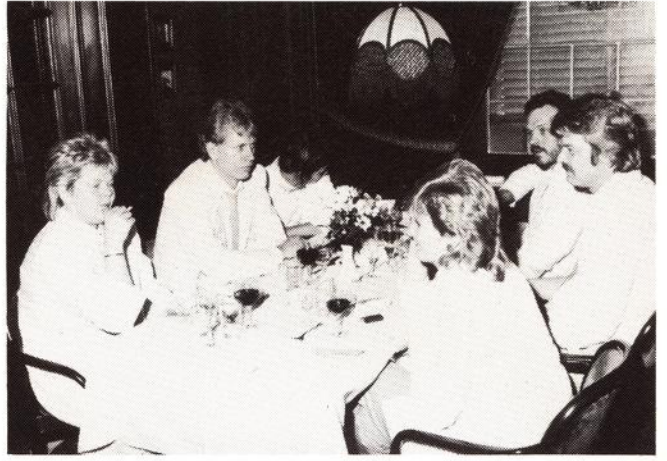
Nå vet vi at Hunsfos Fabrikker kan noe mer enn å lage papir i superklasse. Den kan stelle i stand til fest hvor alle hygger seg fra begynnelse til slutt. Bak suksessen sto *Bjørn Larssen* og *Kari Pettersen* med sine dyktige hjelpere. Det er fortalt oss at pensjonistene ønsker seg en slik fest hvert år. Dyktige arrangører mangler det iallfall ikke!

FRA FESTEN 1. MAI

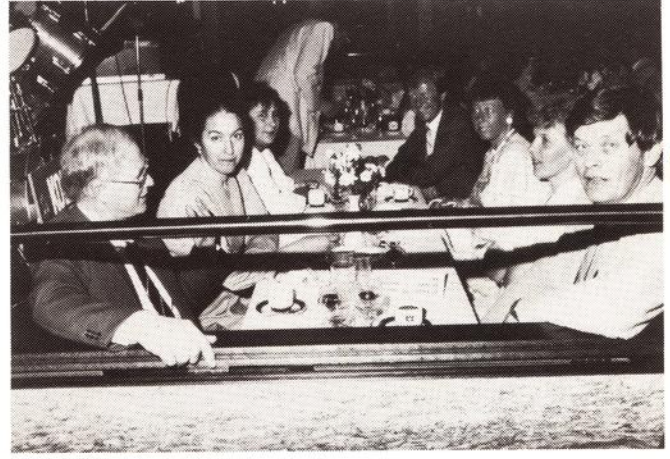

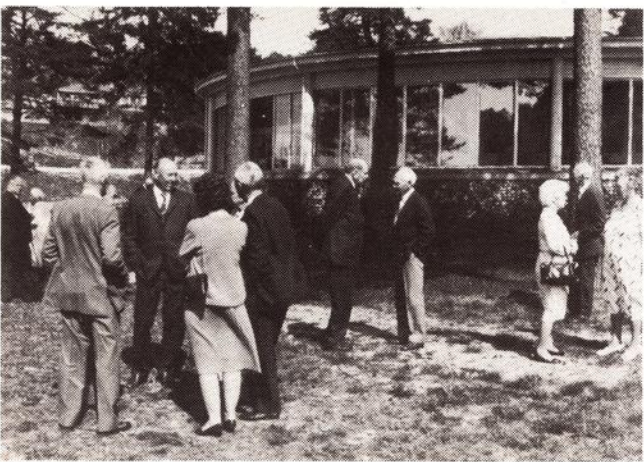

Også hedersfolket festet – ikke så luksuriøst – men med like godt humør i skjønne omgivelser på Fevik 9. mai.

På Caledonien 1. mai gav kveldens populære toastmaster *Asbjørn Oksum* først ordet til styreformann Otto L. Larssen som ønsket gjestene velkommen og fremhevet at de gode forhold ved bedriften gjør Hunsfos til mer enn en arbeidsplass. I dag er Hunsfos en moderne, solid og konkurransedyktig bedrift.

Direktør Egil Flaatin kom i sin tale inn på 20- og 30-årene med de sosiale problemer som særpreget norsk politikk frem til den 2. verdenskrig. Det ble ofte kamp. Mange vil huske mellomkrigstiden med all dens uro. Det ble så som så med individets rett – selv om vi i Norge hadde en liberal og fremtidsrettet grunnlov å vise til.

I høyeste grad ble det en kamp om fremskrittet og rettferdighet for det brede lag av befolkningen. Men det gikk da fremover. Ofte var det nok heller meget slit, skuffelse og rett så lite igjen. Men alle på Hunsfos arbeidet i denne tiden trutt og godt for bedriftens videre fremgang.

Flaatin rettet en spesiell takk til denne generasjon som på mange områder la grunnlaget for fremtidens bedrift.

Opp mot 1936 til 1937 så også Hunsfosfolket en økonomisk og sosial lysning og med muligheter for arbeid.

I etterkrigstiden fulgte gode og dårlige tider og det ble stilt større krav til de ansatte ved Hunsfos Fabrikker. På mange måter ble dette en god tid.

Senere fulgte en ny verden. I de siste 10–15 år har vi hatt en økonomisk og sosial utvikling som savner sidestykke i tidligere perioder. Flaatin stilte det spørsmål om vi er så meget lykkeligere enn de som var foran oss. Han dristet seg til å svare *neppe*, selv om vi kanskje burde være det.

Minussider er dagens økonomiske og tekniske utfordringer til enhver av oss som kan være vanskelige å møte og tilfredsstillende. Vi føler ofte stress og frykter utilstrekkelighet og fremtiden.

Usikkerhet for mange – ensomhet til tross for tilstrømmingen til de store befolkningsentra – og mange har et utilfredsstillende behov for anerkjennelse og anseelse. I tillegg kommer krigsfrykt, voldsmentalitet og annet.

Men vi har likevel meget å glede oss over. Det går fremover og vi har fred. Vi lever i et vakkert land.

Vi har et godt miljø. På bedriften er vi alltid på talefot. Vi har et aktivt sosialt samvær gjennom Bedriftsidrettslaget, feriesteder osv.

Flaatin kom nærmere inn på hvilke forventninger Hunsfos ansatte kan stille til bedriften. Videre til grunnlaget for fremtiden. Det viktigste av alt mente Flaatin var vår *mentale* holdning. Han lanserte i Hunsfosposten for noen år siden et begrep som han kalte *Hunsfos-Geifen*, dette står for vesentlige ting som *Glede, Entusiasme og Innfri forventninger*. Det er store krav, men Flaatin mente dog at vi er kommet godt i gang.

Ordet ble gitt til formannen i Arbeiderforeningen, Rolf Andersen som uttalte: – En produksjonsbedrift som fyller 100 år og fortsatt er liv laga – den er verd en varm hilsen også fra fagforeningen.

På vegne av Hunsfos Arbeiderforening gratulerer jeg bedriften og eierne med jubileet og ønsker alle parter alt godt i det videre arbeid med å sikre bedriftens og lokalsamfunnets eksistens.

Senere i år skal Hunsfos Arbeiderforening feire sitt 80-års jubileum. Da skal også vi fagorganiserte kaste korte tilbakeblikk på det som har skjedd, men i likhet med den daglige ledelse av bedriften, er vi vel så opptatt av hva morgendagen vil bringe.

Vi vil nok finne mange «likhetstrekk» mellom bedriftens utvikling og fagforeningens virksomheter når vi skal studere historien, men innholdet i enten festtaler eller jubileumsskrift vil nok være annerledes. Her vil man skille klart mellom bedrift og fagforening, mellom eierinteresser og arbeidere.

Selv om vi ifjor kunne markere 50-års jubileum for Hovedavtalen mellom LO og N.A.F., og til tross for de mange samarbeidstiltak som ikke minst vårt forbund har engasjert seg voldsomt i, eksisterer det klare skillerlinjer i det norske samfunn mellom dem som eier og dem som produserer. Det brutale klasseskillet eksisterer ikke lenger. Det har arbeiderbevegelsen fjernet. Men forskjellen mellom grupper i det norske samfunn eksisterer fortsatt. Interessesetningene ble med all tydelighet demonstrert i forbindelse med vårens tariffoppgjør da N.A.F. utestengte fagorganiserte i 4 forbund fra sine arbeidsplasser. Den erfaringen lærte oss en ting: man *kan* samarbeide, men så snart det er snakk om penger, blekner samarbeidsvilje og samarbeidstanke.

Vårt forbund og arbeidsgiversammenslutningen kom fram til et anbefalt forslag uten å være i konflikt. Det må en si seg tilfreds med. Vi er også

fornøyd med den uttrykte vilje fra arbeidsgiverhold til en gradvis bedring av lønnsnivået i vår bransje. Det skal ikke stå på samarbeidsvilje fra vår side for å få det til.

Selv om interessesetningene er til stede kan vi ihvertfall fastslå at det er fullt mulig å snakke sammen vi som jobber på denne bedriften. Vi er en meget stor bedrift i norsk målestokk, men forholdene er ikke større enn at rask kontakt kan oppnås.

Korte forbindelseslinjer mellom fagforening og daglig ledelse er en forutsetning for god virksomhet. Denne kontakten vil fortsette i kommende år – fordi vi står foran store oppgaver. Vi produserer kvalitetspapir som skal selges på et meget hardt og konkurransutsatt marked. Vårt bidrag er å gjøre en god jobb.

Vi kan samarbeide om videreutvikling, om produksjonsutstyr og om å skaffe frem kvalifisert arbeidskraft. En positiv holdning til bedriften, og en arbeidsstokk som er villig til å påta seg skoloring av ymse slag, er primære forutsetninger for bedriftens fortsatte eksistens.

I disse urolige tidene skal man være forsiktig med å spå om fremtiden. Vi opplever at selv de mest solide bedrifter legges ned, og at supermarkeder etableres i de tidligere produksjonslokaler. Vi ser at flaggbedrifter som mye av skipsbyggingsindustrien må sies å være, ikke lenger makter konkurransen fra utlandet. Dette er skremmende tegn i tiden.

Miljøet – og nå tenker jeg ikke på arbeidsmiljøet – på denne bedriften og i det lokalsamfunnet som er bygd opp omkring den – inneholder så mange gode kvaliteter at det alene er det beste utgangspunktet for planleggingen av fremtiden.

Med disse ordene gjentar jeg fagforeningens gratulasjoner i anledning de 100 år.

Toastmasteren gav så ordet til ordføreren for bedriftsforsamlingen *P.A. Ellingsen* og kunne opplyse at familien Ellingsen har sittet i ledelsen i Hunsfos i 73 år tilsammen. Bestefar Thorvald Ellingsen var styreformann 1886–1904, far – ingeniør P.A. Ellingsen var styremedlem 1932–1959 og disponert P.A. Ellingsen jr. har vært medlem av representantskapet (senere bedriftsforsamlingen) siden 1958. Han har vært med i kontrollkomiteen, og ordfører siden 1983.

Ellingsen fortalte «røverhistorier» om hvordan hans far og direktør Knobel oppholdt skipsreder Wilhelmsen som var på feriereise til Setesdal. Vår sjåfør Martin Bakken ble satt til å foreta en fingert reparasjon av skipsreders bil, og den tid det tok var nok til å vise Wilhelmsen fabrikk og få ham interessert i å være med å finansiere papirmaskinene 3 og 4. Disse skulle i alle år siden 1939 bli bedriftens «melkekuer». Dette tilfeldige besøket skjedde på et tidspunkt da det var vanskelig for bedriftens ledelse å skaffe tiltro til et foretakende hvor aksjonærer hadde hatt store tap, hvor tømmerlageret var i ferd med å forringes og en av papirmaskinene fylte loft og kjeller med papirfiller som det var problem å bli kvitt.

Disponent Magelsen fra Nidarå Tømmersalslag fremholdt at uten Hunsfos ville det gå galt for Sørlandet. Hunsfos er av vital betydning for skogbruksnæringen i de indre bygder, særlig for Aust-Agder.

Et spesielt trivelig innslag var en helhjertet uttalelse fra skiftelektriker Ove A.K. Paulsen vedrørende arbeidsmiljøet på Hunsfos. I utvalgte ord beskrev han hvor hyggelig det var å bli ansatt på Hunsfos. Han hadde vært på mange arbeidsplasser, men ingen steder var han mottatt med så stor vennlighet, hjelpsomhet og forståelse som på Hunsfos.

Tore Robstad takket for maten og konstaterte at 100-åringen produksjonsmessig aldri har vært sprekere enn idag. Jubilantens helsetilstand er utmerket, og det er alle i Vennesla meget glad for. Flaatin ble spurt om han kunne love forsamlingen å gjøre alt han kan for å bevare denne gode helsetilstanden i årene som kommer. *Svaret var ja!* Robstad fortsatte med å minne om et gammelt ordspråk som sier at den pris gudene setter på alt fortreffelig heter «arbeide». Vi måtte derfor ha lov til å tro at de samme gudene setter stor pris på den jobben som i dag gjøres på bedriften, og likedan på de forberedelsene som er truffet til denne storartede sammenkomsten. Her har det sannelig vært arbeidet, og arbeidet godt! Og maten var sabla god!

1886-1986

Etter festen

Med bussen hjem er vi bragt med glade folk i festens dragt. Vi får oss ikke lagt – før vi for festen har takkt.

Så lekker og vidunderlig mat – vi fikk mer enn nok av alle fat. Med mang en kollega vi fikk en snakk – og drikke og dans – «men vi glemte vår takk».

Vi hadde det helt kongelig – festen var så koselig. Alt var flott og profft lagt opp – det hele HELT TIPP TOPP.

Hilsen fornøyde festdeltakere.

Men festen besto ikke bare av god mat og gode taler. Det var underholdning så det fosslo. Gjestene bidro med allsang: Papirsangen samt Hunsfosvalse som var komponert og skrevet av Kirsti Holmquist Larssen. I anledningen av at prøve OL angivelig var anlagt til Vennesla, hadde Asbjørn Arntsen et program spekket med så meget fornøydlig at vi trygt kan si at det aldri er ledd så hjertelig i Kristiansand til noen tid på noe sted.

Og ikke å forglemme: Olav Varen hadde skrevet og leste prolog i anledningen dagen. Den høstet sterkt bifall og ble belønnet med blomster som ble overrakt av direktør Flaatin.

Etterpå var det musikk og anledning til dans i følgende lokaler: Caledonien Hall, Hos Consulen, Caledonien Dancing og på Baldevin.

Vi har aldri hatt det så moro!

Red.

Det sto i Fædrelandsvennen for 100 år siden.

**Ugen
10. – 16. mars**

Hunsfos Fabriker

Otterelvns Papirfabrik er nu solgt for en sum af 300.000 kr. til et aktieselskab der har dannet sig i Kristiania under firmanavnet «Hunsfos Fabriker», og som agter at drive en større produktion af træmasse end hidtil har været tilfælde. Af medinteresserede her paa stedet have vi hørt nævned hrr. konsul Ferdinand Reinhardt og skibsreder Henrik Natvig.

Dette for vore vestlandske fabriksforholde temmelig storatede anlæg har ialt kostet ikke mindre end kr. 676.000, nemlig til de ca. 30 bygninger som det omfatter kr. 248.000, maskiner iberegnet udførte forbedringer og forandringer kr. 380.000, vandforsyningen med dens kanaler, damme og render kr. 48.000.

KOSTYMERENN

MINISKIATHLON

100års jubileum

I forbindelse med 100-års jubileet ble idrettslaget anmodet av bedriften å arrangere et skirenn. En rennkomité ble nedsatt og resultatet ble et miniskiatlon/kostymerenn på Skjærhauan, lørdag den 8. mars.

Det hele begynte med et barneski-renn som hadde samlet ca. 60 deltakere fra 2 år og oppover. At nordmenn er født med ski på bena var tydelig å se. Og når renngeneral og speaker Asbjørn Oksum, med sin gneldrende røst, slapp gjennom høytaleren da ble det rene VM-stemningen på Skjærhauan.

Selv om startnummer og tider ble notert fikk alle hver sin premie idet målstreken var passert.

Kostymerennet som ble arrangert etterpå var et syn for øyet. De ca. 60 deltakerne hadde lagt ned mye tid og arbeid i klesdrakt og sminke. Med ski og bindinger fra århundreskiftet var det for mange store problemer med å holde seg på bena i hoppbakken som det fremgår av bildene. Med Asbjørn Oksum's kommentarer til hvert hopp og fall (mange kommentarer som ikke egner seg på trykk) ble det mange

gode latterbrøl fra deltakere og publikum. Naturlig nok ble det fallene i hoppbakken som ble høydepunktet i rennet selv om både langrenn og telemarksving inngår i Skiathlon. Egil Flaatin hadde et av de «beste» fallene. Resultatet ble en skikkelig nakkestrekk, men heldigvis så er styringen

hans bedre på Hunsfos enn på hoppkanten.

Juryens formann, Oddvar Robstad, hadde nok store problemer med å velge ut vinneren, men det vanket jubileumsglass til alle og noen flotte gavepremier til noen som utmerket seg spesielt.

T.D.

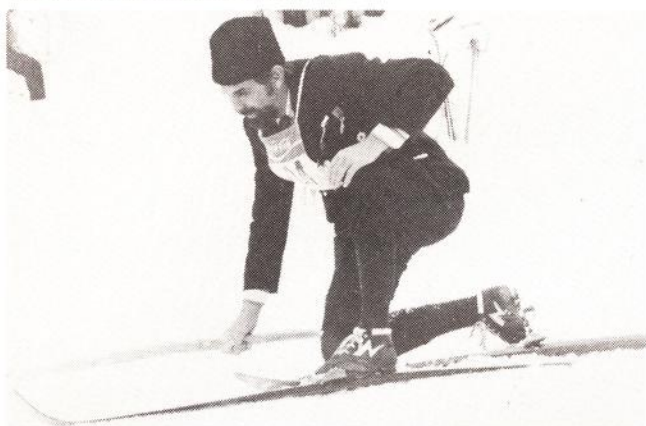
Flaatin deler ut premier.

Inger Berit Bakke og Bjørg Gaustad Olsen kan kunsten å gå, renne og hoppe på et par ski.

Tor Dalsørens sjev under tretoppene.

Magnar Aavitsland stø som fjell.

Papir kan brukes til alt, sier Kjell Linde og Torstein Lian.

Ekstra premie til Torstein Lian.

Aerodynamisk innslag.

Selv W. Beurling måtte overende.

I slalombakken.

Hunfos Bedriftsidrettslag jubilerer

- 40 år -

Lagets æresmedlemmer. Fra v. Gunnar Grundetjern, Arnold Beurling, Elias Omdal, Helge Nordhagen, Sigurd Hagen, Tryggve Kittelsen.

Vi omtalte i forrige nr. av H-posten de personer som har betydd særlig mye for lagets administrative arbeid siden 1946. Derfor ble ikke lagets historie nærmere belyst under jubileumsfesten på Ungdomslokalet 18. april. Festkomitéen: Øystein Lie, Harry Arntzen, Ragnhild Aurebekk og Vidar Nordhagen m.fl. hadde samlet 120 deltakere.

Festen ble åpent av formannen som spesielt ønsket æresmedlemmene samt veteranene Wilhelm Beurling og «Kong Olav» Omdal med fru Elisabeth, velkommen. Regine Olsen hadde forfall og hadde fått en blomsterhilsen tilsendt. Hun er enken etter lagets første formann og æresmedlem Bernhard Olsen. Videre ble bygdas ordfører Tore Robstad med frue samt Vest-Agder BIK's representant Christian Bentzrud med frue, spesielt ønsket velkommen.

Under middagen var det allsang akkompagnert av trubadurene Harry og Magne Arntzen og Harald Thomasen. Det var en rekke taler og epilog gjengitt nedenfor skrevet og lest av Bjørn Johansen. Det hele ble ledet på en ypperlig måte av festkomitéens formann Øystein Lie.

Direktør Egil Flaatin kom under sin

tale inn på lagets oppgave som miljøskapende faktor og overrakte en sjekk på ikke mindre enn kr. 20.000. Formannen takket og hevdet at sett med bedriftsidrettslagets øyne kunne Hunfos ikke hatt noen bedre direktør. Dette var selvsagt ikke på grunn av meget nyttige sjekker som laget fikk, men på grunn av den moralske støtte laget får, og som betyr meget for arbeidet. Gledelig er det at han hygger seg sammen med medlemmene såvel til fest som ved spesielle arrangementer. Så er han også den eneste direktør i verden som er slått til ridder av det gyldne egg. Alle har tro på at han fortsatt vil få høna til å verpe gullegg for bedriften.

Arbeiderforeningens formann Rolf Andersen kunne avsanne myten om at bedriftsidretten snart bare angikk de mest tøffe som trente hver dag og ble svært så gjeve karer. Under stor munterhet sa han at han selv var et levende eksempel på at så ikke var tilfelle. Rolf er som kjent en av våre ivrigste deltakere i flere idrettsgrener. Han hadde også en pengegave til laget, men som han sa, den var ikke så stor som den bedriften ga for de hadde ikke samme kasse.

Christian Bentzrud ga en interes-

sant oversikt over Vest-Agder Bedriftsidrettskretsens historie. Det er i år 50 år siden institusjonen ble stiftet. I Kretsen er det nå ca. 150 lag med tilsammen over 10.000 aktive idrettsutøvere. Nå er kretsen delt i 4 råd: Kristiansand, Mandal, Farsund og Flekkefjord. Bentzrud omtalte jubilarer som et av de mest aktive lag innen kretsen og som alltid var beredt til å gi en hjelpende hånd når det gjelder oppgaver som kretsstyret arbeider med. Han overrakte en nydelig pokal som nå er anbrakt i et av skapene i kantinen.

Tore Robstad overrakte en nydelig blomsteroppsats fra kommunen. Han hadde ved flere anledninger deltatt med og uten horn i bedriftsidrettslagets arrangementer, og var imponert over lagets aktivitet. Han hadde sett i Hunfosposten listen over de formenn laget har hatt gjennom de 40 årene. Med disse menn i teten kunne han forstå hvorfor laget på alle måter hadde vært så aktivt. Det måtte være med om å øke trivselen i hjørnestensbedriften i Vennesla som er så livsviktig for kommunen. Robstad var overveldet over det herlige måltidet og ba om å få frem de «pårørende» fra kjøkkenet. De fikk velfortjent applaus. Det var

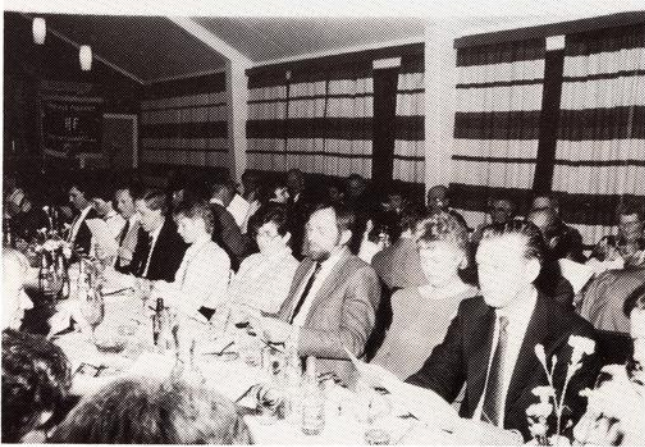

Allsang.

Laget får gaver fra Rolf.

Truls og Karin Johansen i teten med servitørene Marit Eskeland, Brynhild Linde, Kari Trældal, Inger Marie Birkenes, Elin Leirkjær, Signe Søreland, Tove Joreid og Marit Ranestad.

Etter rydding av salen fortsatte praten ved småborder. Vår regissør *Reidar Arntzen* viste en film han hadde produsert over lagets aktiviteter hvor vår alles Bjørn Johansen var gjennomgangsfigur. Særlig filmen fra kostymeretten fra Skjærhauan vakte jubel. Denne filmen tror vi vil være til god underholdning ved neste jubileum. Vi ber festkomiteén merke seg dette og for all del at vi ønsker å beholde komiteén permanent i tiden fremover.

Kveldens høydepunkt var da Øystein Lie utnevnte et nytt æresmedlem av laget. Det var *Sigurd Hagen* – lagets nestformann – som alltid har en hjelpende hånd når det trengs. Selv begynte han som aktiv idrettsmann, først som en gammel mann for hele 30 år siden – og fortsatt deltar han i ski-

renn, fridrett, skyting med trim o.s.v. For 17 år siden la han sammen med bl.a. Harry Voreland opp bedriftsidrettens første O-løp. Dette ble en meget populær idrettsgren som nå er overført til idrettslaget Vindbjart, men Hunsfos BIL er fortsatt aktivt med! I mange år har Sigurd vært formann for terreng- og ski-gruppa.

Øystein hadde også en annen høytydelig utnevning – nemlig den person som i det siste året har utmerket seg særlig idrettslig og administrativt, og som er berettiget til å få sitt navn risset inn på den sølvplaketten som er plassert på kantinenes østvegg. Årets person som har vært meget hjelpsom på alle måter, er blid og elskelig. Vedkommende deltar i langrenn, skyting med trim, orientering, var til fantastisk hjelp i forbindelse med Vennesladilten og Miniskiatlomet og er lagets kasserer. Du har gjettet riktig – navnet er *Ragnhild Aurebekk*.

Premieutdelingen ble foretatt av Egil Flaatin og Tryggve Kittelsen. Av

hensyn til tiden ble det gjort begrensning til vinterens skirenn.

Hunsfosmestere i 10 km. langrenn ble regnet fra nest yngste klasse og oppover: Jarl Nordhagen, Stig Skjævesland (til tross for brukket ski), Harald Thomassen, Sigurd Hagen, Arnold Beurling, Tryggve Kittelsen (til tross for brukket stav var det riktig nok bare en deltaker over 70 år!)

Avdelingsmestere i skiskyting stafett, hvor det deltok 13 lag, ble lønnskintoret damer ved Ragnhild Aurebekk, Liv Tone Drivenes Larsen, Inger Beate Moe. Og beste herrelag ble Cellulosefabrikkens 2. lag ved Karl Hodnemyr, Reidar Hegland, Helge Hodnemyr. Elektrikerverkstedet ble nr. 2 og sveiseverkstedet nr. 3.

Norges Skiforbunds høyeste utmerkelse når det gjelder skimerket – *kruset* – ble for første gang i Vennesla (kanskje også i kretsen?) tildelt Sigurd Hagen. Dette innebærer at det er registrert tilfredsstillende av fordringene til

Disse «forsynte» seg godt fra premiebordet. Fra v. Sigurd Hagen, Jarl Nordhagen, Karl Hodnemyr.

gull i 40 sesonger. At Sigurd er kommet så langt skyldes at man oppnår de forskjellige utmerkelser fortere ved høy alder. Karl Hodnemyr ble tildelt gullstatuett (35 registreringer), Helge Nordhagen og John Leland, sølvstatuett (30 registreringer) og Magnar Aavitsland, pokal (5 registreringer).

I kretsløp har tilslutningen fra Hunsfos vært svak. I kretsmesterskap fikk vi sølv i stafett ved Øystein Lie, Karl Hodnemyr, Helge Nordhagen og i 10 km. langrenn over 70 år, sølv ved Trygve Kittelsen.

Til slutt var det blomsterutdeling i anledning dagen til æresmedlemmene, til veteranene Olav Omdal og Wilhelm Beurling, til Else Skeie som har sluttet etter å ha spilt 15 år på vårt superhåndballag, til trubadurene våre, til Reidar Arntzen for alt det arbeid han hadde

Ragnhild, årets idrettsnavn.

nedlagt i forbindelse med videofilmen som ble vist og til tidligere formenn Olav Ruud og Alf Hodnemyr. Liv Kittelsen fikk blomst som takk for at hun velvillig stiller formannen til disposisjon.

Og så var det dans etterpå.

Red.

Tore Robstad t.h., Vidar Nordhagen og Bentzerud m/frue.

Liv Kittelsen mottar blomster.

Epilog

Bedriftsidrettslagets 40-års jubileum

I utgangspunktet ble jeg bedt om å holde en prolog, noe som føltes bærende og gledelig. Men ved nærmere ettertanke er jo en prolog noe som innleder en høytidelighet – gresk tragedie. Og mine betraktninger om og rundt et emne er neppe egnet som prolog for et jubileum. Derimot epilog, som er den del av den greske tragedie som kommer etter siste korsang, dette er passende synes jeg, i mer en ett henseende: Korsangen har vært deltakelsen, tragedien har vært av resultatmessig art.

Når man er blitt tildelt seks minutter for å sludre om opplevelser som bedriftsidrettslagsdeltaker er det naturlig å ta utgangspunkt i den tid man har anvendt som deltaker i dette Norges største åndsfellesskap. 60 timer O-løp. Det er svært omtrentlig, men beregnet etter 6 min/km. Det er mye mulig jeg har forregnet meg her, men på papiret ser det jo utmerket ut. 45 timer håndball. 14 timer og 10 min Sesi-låmi, 20 timer skirenn, 20 timer skiskyting, 4 timer løpeskyting og 4,5 timer halvmaraton. Dette skulle med alle tillegg og strafferunder bli rundt 200 timer fordelt på 10 år, hvilket igjen blir 25 min. i uken, og det er jo virkelig ikke noe å lage oppstyr om. Det bemerkelsesverdige er vel bare at jeg i disse 25 min./uke heller ikke klarte å holde kjeft, noe jeg vil få lov til å komme tilbake til.

Det er en sterk opplevelse for meg nå å stå ansikt til ansikt med så mange *ukjente* ansikt. Dere må ikke glemme at jeg kjenner dere best bakfra. Selv i håndball hvor jeg er blitt tildelt vernet fritidsplass i nedslagsfeltet for utløst aggresjon, sadistiske og rå angrep, også tilløp av trilleball i hatt, til og med her står mine lagkamerater med ryggen til og er derved blitt forskånet for de kjennsgjerninger som har ført til at jeg rundt 550 ganger har funnet ballen igjen i nota.

Ettersom min tid snart er ute, og jeg vel aldri har klart å gjøre noe fort vil jeg avslutningsvis la dere få ta del i noe av det som er fascinerende minner i bedriftsidrettslig sammenheng.

Jada dere gjetter riktig. Men «En Sesi-låmi løper's erindringer» utkommer sikkert snart i bokform og jeg vil derfor ikke her foregripe begivenhetenes gang og ødelegge spenningen.

Noen år tilbake var det kretsmesterskap på ski på Li. Jeg var for anledningen utstyrt med rengjorte

DET STÅR EN OG SER PÅ OSS

Madshus løypeski, en big matpose med rester av all den skismøring man har kjøpt opp gjennom årene og termometer, det siste tenkte jeg skulle hjelpe meg til å få smøringstips, temperatur mot smøring. Etter å ha lokket $\pm 2^{\circ}\text{C}$ ut av de øvre snølag henvendte jeg meg med min viten til en herre som så ut til å vite hva han gjorde. Reaksjonen hans var forbløffende, hans knoker hvitnet da hånden lukket seg om voksen, denne tildragelse kunne godt vært opprinnelsen til eventyret om gutten som klemte vann ut av stein (men det var jo ost vet vi) de hvite knoker ble ledsaget av, smøring er en del av kretsmesterskapet, så vet vi det!

Denne og lignende tildragelser i tillegg til at jeg var lei av å drasse rundt med Big-Mat posen, gjorde at jeg i innværende sesong kjøpte smørefrie ski. Under avdelingsmesterskapet i skiskyting hersket klisterføret for de som brukte gammel teknologi, jeg nøt det smørefrie føret, som etterhvert ble tråere. I min garasje står nu mine smørefrie ski til fri besiktigelse, med store ansamlinger oppsamlet klister, som åpenbart noen må ha lagt igjen i sporet. Men en ny vinter og nye utfordringer står for døren.

Jeg vil tilslutt berette om en tildragelse som er symptomatisk for den tid vi lever i, det er sex i fjernsynet, sex

i ukeblader, sex i reklamer, overalt møter man dette fenomenet, og hvis dere tror vårt orienteringsmiljø er fritt for det, så bare lytt:

Tømmersjef Nesset hadde stukket en ypperlig løype i knusktørr sensommerlig idyll, løpet ble utsatt en uke p.g.a. skogbrannfare og den uken fossset vannet ned, og omgjorde små vannsig til fossende småelver og myke myrulldekkete flater til bunnløse gjørmehøl. Tømmersjefen fikk forøvrig mange lovord for sine nedsenkede og nesten utilgjengelige poster.

Etter passering av myr med bekk, et løypevalg mange gjorde med vann til oppunder armene, skulle ett høydrag forseres. For å lette oppstigningen avførte jeg meg noget av min gjennomvåte fartsdress. Åpenbart, skulle det vise seg, var jeg ikke alene om den gode idé. 100 meter oppe i skjæringen traff jeg fru Lindløv. Og hva gjør man i en slik situasjon, halvt avkledd og puls over 130. Inger, stønnet jeg ska vi kline? svaret kom så fort og ikke uventet at jeg skulle tro hun hadde vært forberedt på det. Nei! Stå på tenkte jeg. Hvorfor ikke det da? Det står en elg og ser på oss. Beistet ville ikke flytte seg og øyeblikkets fortryllelse var brutt, for den gang. Men en gang, en annen gang et annet sted med andre mennesker under andre omstendighe-

Bidrag til:

Kjære leser!

Med dette takker jeg for den tiden jeg har vært redaktør siden bladet gjenoppsto i 1979. I denne tiden har jeg stiftet mange bekjentskaper som jeg ellers ikke ville hatt og som nå er kjære for meg. Takk til alle som har bidratt med stoff til bladet. Det vil føre for langt å nevne navn.

Takk

Hjertelig takk for blomsterhilsen som jeg fikk fra venner på Hunsfos mens jeg lå på sykehuset.

Søster Martha

Kong David har sagt at fortiden er ikke noe å regne med om ikke nuet er like bra. Jeg er viss på at bladet nå vil bli bedre. Skulle jeg ha et ønske måtte det være at det fortsatt vil være et uhøytidelig blad først og fremst for oss selv.

Hilsen

Tryggve Kittelsen

HUNSFOS 100 ÅR

Vi alle må beundre vår livskraftige bedrift. På arbeidsplassen har sønn fulgt farens spor. Arbeiderene er med og står ved ror. Ledelsen skal ha ros og ære – forståelse fra oss alle. Sammen drar vi lasset – børen kan bli tung. Arbeid kan gjøres godt eller dårlig. – la oss gjøre det bedre enn tålig. La oss nytte hver sjanse – ikke sky konkurranse. Hurra for jubilanten! For fremtiden skål! Samlet skal vi jammen santen alltid kunne holde mål!

Fra: Østfold-Historier ved Knut Roen.

Stemmebruk

Det var et nord-norsk fotballag på besøk i Fredrikstad. Fredrikstadspillerne kunne nok skrike høyt på banen, selv, de. Men mot disse nordlendingene ble de smågutter i så henseende. De ropte til hverandre så folk kunne vel høre det helt inn i sentrum.

– Det er fært å døm gapær, sa en tilskuer til en annen.

– Ja, døm er nok vanæ med det, sa den andre. Du må huse på at det er lange avstandær nordpå.

KAPO

Damehåndball

Vårt damehåndballag fortsetter sin seiersgang. Som det fremgår av troféene som er plassert i kantinen, har de nå vunnet såvel Sørlandsmesterskapet som seriemesterskapet. Vi er stolte av de spreke jentene våre! Gratulerer!

RAPPORT FRA FOTBALLAG I

En ny sesong er begynt. I skrivende stund har vi spilt to seriekamper, foruten 1. runde i cupen. Første seriekamp endte med 0-1 tap mot Forsvaret i en forholdsvis jevn kamp. Så ble Handelsreisende slått 2-0. Innimellom disse avanserte vi til 2. runde i cupen, på bekostning av Bryggeriet. Vi vant 4-1 (burde vært det dobbelte) i en gnistrende god kamp, som må være noe av det beste Hunsfos har spilt på lange tider.

Ellers har vi deltatt i en vinterserie (en nystartet turnering). Der røk vi ut i semifinalen på straffespark. Videre deltok vi i vårcupen. En årevis turnering som avvikles over en weekend før seriestart. Også der ble vi slått ut i semifinalen.

Paul T. Joreid

Due-filosofi

Duer der det flere og flere av i byene og særlig ser det ut til at bykjernene, sentrumsområdene, er attraktive. I en av Østfoldbyene er det særlig mange duer foran posthuset. Og det bemerket en mann en dag han kom der.

– har du sett så mange duer, sa han til en forbigående. Åffer hører døm te akkurat her foran Posthuse', tru?

– Det er vel bredduer, vel, lød svaret.

Kender De det?

SELSKABSORDEN

Vi gemmer al den hygge væk, som flyder her til dagligt, og sørger for, at alt er tomt og vinkeret og sagligt. Her ligner et sterilt og ubeboeligt kontor . . . for der kommer et par mensker, som skal se hvordan vi bor.

Piet Hein

ter skjer det ting man ikke glemmer og det er vel derfor man oppsøker bedriftsidrettsmiljøet, og tar man seg god tid er det ikke måte på alt det morsomme man opplever midt oppi grav-alvoret. Gratulerer med dagen!

Læring og næring for fremtiden

Arrangementet «Læring og næring for fremtiden», som var et samarbeidsprosjekt mellom Kristiansand og Vennessla kommuner i regi av Kristiansand Næringsråd, ble avviklet fra 1. til 9. mai.

Arrangementet var sammensatt av mange komponenter av ulik karakter. Foruten «stands» i Kristiansand Yrkeskoler og Vennesslahallen, var det såkalt «åpent hus» ved de 5 største bedriftene i Vennessla foruten at det var flere seminarer.

Selv om publikumstilslutningen til utstillingen i Vennesslahallen ikke var overveldende, fikk Hunsfos Fabrikkers Jubileumskonkurranse, «Fantasi og Papir», imponerende deltakelse. Det kom inn over 40 figurer av meget forskjellig størrelse, form og utførelse. Mange av deltakerne hadde nedlagt et betydelig arbeid i utformingen av de innleverte figurer. Det ble utdelt i alt 11 premier til de beste, mens de øvrige deltakere fikk «trøstepremier».

De tre dagene vi arrangerte «åpent hus» var det i alt ca. 140 personer som besøkte vår bedrift. For bedriften er det meget viktig ved slike anledninger å kunne informere ungdom om vår bedrift. Dette er viktig av mange årsaker, men spesielt vil vi nevne betydningen av å kunne gi et realistisk bilde av miljøforholdene (forurensing til luft og vann) som det rår betydelige uriktige forestillinger om. Det er dessuten bedriftens fremtidige medarbeidere vi har besøk av, arbeidskraften som vi om en tid må konkurrere om å skaffe oss.

Til et arrangement den 6. mai hadde daværende industriminister Petter Thomassen takket ja til et besøk ved Hunsfos Fabrikker. P.g.a. regjeringens krisen ble det nødvendig med endringer i det planlagte besøk. Vi fikk i stedet besøk av departementsråd Oluf C. Muller, Industridepartementet, adm. dir. Knut Lofstad i Norges Industriforbund og avd. dir. Hans Bjertnes-Tangen i Norske Verksteders Landsforening. (Ingen dårlig erstatning). I tillegg var det bl. andre representanter fra bygdas største bedrifter og representanter fra styret i Vest-Agder Industriforening.

Adm. dir. Egil Flaatin informerte deltagerne om vår bedrift før man ble vist rundt på bedriften.

Etter besøket på Hunsfos fortsatte man med seminar i Kristiansand hvor emnet var «Fremtidig samarbeidsfor-

Interesserte besøkende ved bedriftens stand i Vennesslahallen.

Besøk fra Industridepartementet og industriledere på Sørlandet. Adm. dir. Egil Flaatin informerer en lydhør forsamling om vår bedrift.

mer mellom yrkesutdanning og næringsliv».

Dette er et emne som er svært aktuelt og som det vil være aktuelt å drøfte videre i tiden som kommer, med tanke på å skaffe vår bedrift medarbeidere med den nødvendige kompetanse på ulike områder.

G. Hansen

*Lev for å lære
Lær for å leve*

Den årlige utdeling av fagbrev fant sted i Håndverkerforeningens lokaler i Rådhusgaten tirsdag 6. mai.

De nye fagarbeiderne ble hilst velkommen av fylkesordfører Niels-Otto Hægeland. Daglig leder av Rådet for Fagopplæring, Jon Olaf Halvorsen, holdt talen for de nyutnevnte fagarbeidere og fagoperatører.

Fagbrevene ble overrakt av formannen i Kristiansand Håndverk- og Industriforening, rørleggermester Leif Paulsen og formannen i Yrkesopplæringsnemnda i Vest-Agder, Sigurd Birger Olsen. Odd Høgstøl og Håndverkerens Sangforening sto for den musikalske del av programmet.

Det meget høytidelige arrangementet ble avsluttet med servering av en tradisjonell rett bestående av pølser, potetmos og erter.

Av de nærmere 200 som fikk overrakt sine fagbrev var hele 29 medarbeidere ved Hunsfos Fabrikker. Disse er:

Fagoperatør i treforedlingsindustriens/fyrkjel og kjemikaliegjenvinning:

Helge Andreassen, Magnus Andersen, Arvid Hvalsmarken, Karl G. Jahnsson, Arne Lonebu, Bjørn Inge Løland, Willy Wiig.

Fagoperatør i treforedlingsindustrien/cellulosefabrikk:

Kjell Roald Hagen, Cay Robert Håverstad, Kai Arnfinn Karlsen, John Krossen, Ola Ruud, Torleif Sagedal, Knut Aas.

Maskinreparatørfaget:

Jon Brandsnes, Svein Olav Lindekleiv, Thorbjørn H. Olsen, Helge Premak.

Mekanikerfaget:

Per Anders Arstad, Torstein Bakken, Harald H. Hansen, Helge Hodnemyr, Helge Ingebretsen, Torstein Lian, Børge Lie, Jan Olav Lunden, Anders Tore Sløgedal, Helge Voreland.

Industrimekanikerfaget (ny fagbetegnelse):

Svein Olsen.

Utdeling av fagbrev

Fra venstre: Magnus Andersen, ukjent, Torstein Lian, Helge Ingebretsen.

Fra venstre: Arvid Hvalsmarken, Willy Wiig, Bjørn Inge Løland, Helge Andreassen.

Fine representanter for våre fagoperatører og fagarbeidere under tildeling av fagbrev i Håndverkeren: Fra venstre: Arne Lonebu, John Krossen, Karl G. Jahnssen.

Fra v. Helge Premark, Thorbjørn H. Olsen, Helge Honnemyr. Bak til h. sitter Cay Robert Håverstad.

Også vår opplæringsleder Gunnar Hansen følger opp under utdelingen av fagbrevene. Her sammen med konsulent i Yrkesopplæringsnemnda for Vest-Agder, Ivar Øksendal.

Opplæringsvirksomheten

Det har vært en aktiv intern opplæringsvirksomhet i det skoleåret som nå går mot slutten. Selv om oppslutningen om det enkelte kurs fremdeles er lavere enn man kunne ønske, så har antall ulike kurs vært stort.

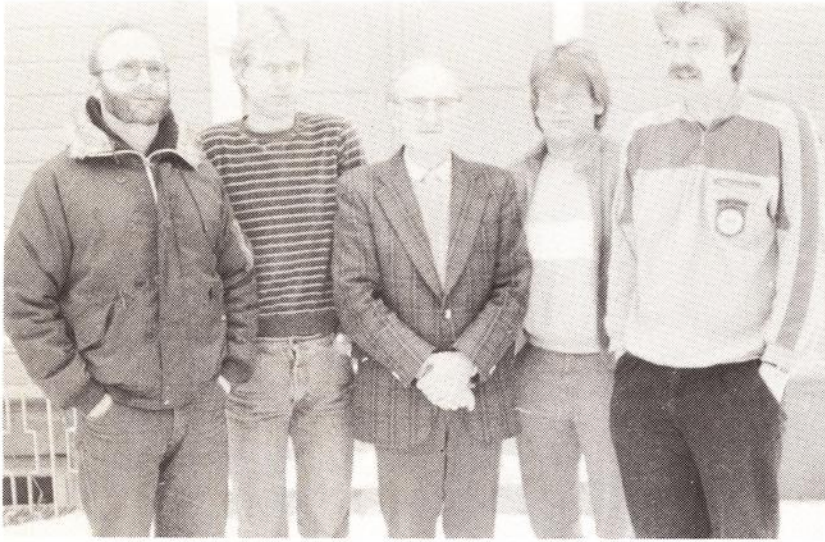
For Hunsfospostens lesere som er interessert (og det burde være alle ansatte) i den interne kursvirksomhet som drives ved vår bedrift, skal vi kort omtale de enkelte kurs:

Introduksjonskurs for nyansatte

Introduksjonskurs for nyansatte ble avholdt fra 25. februar til 6. mars i år. Kurset går over to kvelder á 3,5 timer. På dette kurset var det 9 deltakere, som alle gir uttrykk for at kurset er både interessant og nyttig. De mener at medarbeidere som har vært ansatt ved bedriften i lengre tid, også vil ha utbytte av å delta på dette kurset. Vi håper derfor at et eventuelt kurs til høsten vil få enda større oppslutning.

Fornøyde deltakere på introduksjonskurs for nyansatte: Fra venstre: Gunnar Hansen, Per Ole L. Lavre, Inger Berit Bakke, Frank Henry Olsen. Bak fra venstre: Asbjørn Strandberg, Ole Johan Kristiansen, Rolf Terje Fjermeros, Helge Løyning Tom Gustav Omdal.

*Grunnkurs:
Fra v. Thor Inge Lund, Arild Larsen,
Tryggve Kittelsen, Dag Næsland, Tor-
bjørn Bjørå.*

*Grunnkurs - f.v. Oddvar Renstrøm, Arne
Bentsen, Alf Renstrøm, Magne Rosfjord.*

*Cellulosekurs:
Fra v. Harald Iversen, Bjørn Olaf Peder-
sen, Arild Granly, Dag Eivind Olsen.*

Fagkursene

I løpet av siste skoleår har vi gjennomført tre ulike fagkurs. Det er tre trinn som fører frem til fagbrev som prosessoperatør. Grunnkurset hadde i år 8 deltakere som har fullført. Disse elevene vil fra høsten kunne starte på det neste kurset som er «Fagoperatørkurs, papir eller sulfit», avhengig av hvor i bedriften de arbeider.

Vi har i år hatt fagoperatørkurs både i papir og sulfit, med henholdsvis 5 og 4 deltakere. Disse 9 vil fra høsten kunne gå det siste kurset som er «Prosesstyring».

Alle disse kursene er nå avsluttet for i år og eksamen er avlagt.

Kurs for arbeidsledere (Ledelse I)

Dette er et kurs som vi har arrangert ved vår bedrift mange ganger. Det har derfor blitt ganske mange medarbeidere som etter hvert har fullført dette kurset som er relativt omfattende og arbeidskrevende. Som deltakere har vi hatt maskinførere, reserveformenn, formenn, driftsingeniører og de to siste årene har også deltakere fra den merkantile sektor.

Kurset er meget vel ansett i vår bransje, og mye tyder på at vi vil fortsette med dette kurset også fra høsten av.

Diverse kurser

I tillegg til de forannevnte kurs har vi en del andre kurs av kortere varighet som er gjennomført i vårsemesteret. Vi kan nevne bl.a. «Vernekurs for verneombud», «Vernekurs for nyansette» og kranførerkurs.

G. Hansen

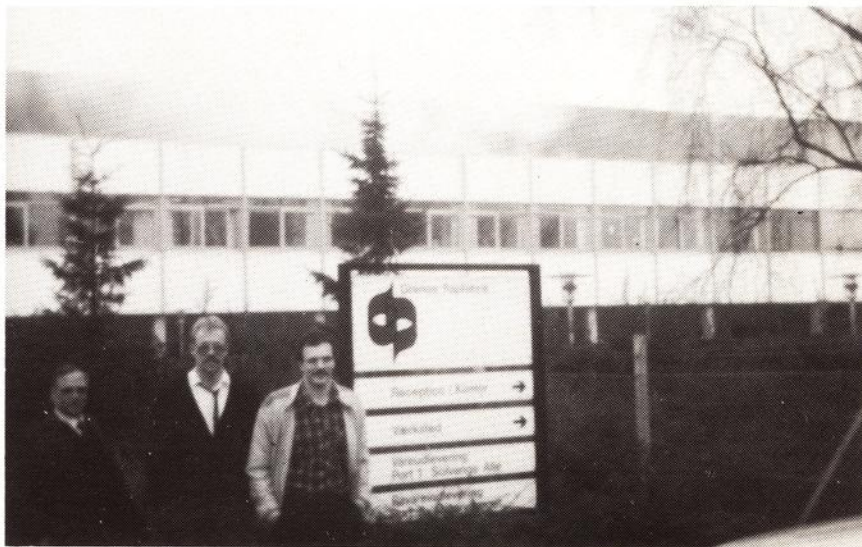

Studietur til Danmark

I midten av mars ble det arrangert bedriftsbesøk for deltagerne ved våre to fagoperatørkurs. Deltakerne på cellulosekurset reiste til Fredericia Cellulosefabrik mens deltakerne på papirkurset reiste til Grenaa Papfabrik.

Man skulle tro at det var lite å hente i Danmark når det gjelder treforedling, men vi kom til bedrifter som var meget avanserte og interessante for oss å se. De inneholdt både kjente saker, og saker som var uvanlige for oss.

Fredericia Cellulosefabrik er nå den eneste som produserer halmcellulose i Nordeuropa. Massen er av særlig god kvalitet. Den leveres til danske papirfabrikker som sammen med leverandører av halm står som eier av fabrikk.

Fra besøket på Grenaa Papfabrik. Fra venstre Gunnar Hansen, Bjørn Guthormsen og Roger Nygaard.

Inntil nylig var produksjonen lønnsom. Nå går den med underskudd. Særlig vanskelig er situasjonen på grunn av at de har fått kostbare miljøpålegg vedrørende gjenvinning av kokekulten, og overgang til å benytte klor-dioksyd istedenfor klor i blekeriet.

Spesielt la vi merke til at det var førsteklases orden ute og inne. Det ble fortalt at de hadde pålegg om å male bygningene hvert år (det ble dog ikke gjort så ofte).

For to år siden besøkte vi også denne bedriften hvor vi begge ganger fikk førsteklases orientering og anledning til å stille spørsmål etter omvisningen.

Grenaa Papfabrik produserer papp og papir til emballasjeindustrien. Hele råstoffgrunnlaget er basert på returpapir. På de 3 papirmaskinene produseres 150.000 tonn/år i gramvekter fra 100 til 450 g/m². Produksjo-

nen ble startet i 1956 og den nyeste maskinen ble satt i produksjon i 1983.

Både behandlingen av råstoffet og selve papirmaskinene var datastyrt.

Bedriften, som gikk helkontinuerlig, hadde bare 160 medarbeidere.

Det slo oss hvor ryddig og ordentlig det var både innendørs og utendørs.

For deltakerne fra vår bedrift var det både lærerikt og inspirerende å få være med på dette besøket, og vi vil takke bedriftens ledelse som ga oss anledning til å reise.

G. Hansen

1886-1986

Fra et av mange bedriftsbesøk. Elever fra Lista Yrkeskole studerer vår A-4 linje.

Hunfosposten for 25 år siden

Fra 75 års-festen. I midten fra venstre: Alf Tobiassen, Edvin Bakken, Einar Gundersen, Gunnar Høland, Josef Skarpeid, Ingeborg Haraldstad, Kaare Johansen.

Direktør G. Borgen gjorde oppmerksom på at vi måtte være forberedt på hardere konkurranse og at kravene måtte skjerpes. Vårt arbeid hadde hittil i det vesentlige vært konsentrert om de rent tekniske problemer og løsningsen av disse. For å oppnå den maksimale utnyttelse av det maskineri og utstyr som vi investerer så meget i var det av den største viktighet at de ansatte kjente sitt fag til bunns. På denne bakgrunn ville bedriften nå gjøre et fremstøt for å gjennomføre en systematisk opplæring.

Direktør Johs. B. Knobel trakk seg tilbake på grunn av oppnådd aldersgrense som formann i styret. Hunfosposten skrev at resultatet av hans virke har hatt og vil fortsatt ha den største betydning for bedriften, de ansatte og for bygda. På generalforsamlingen 4. mai ble direktør Per M. Hansson valgt til ny formann i styret. Som forøvrig besto av advokat Ole A. Bache (viseformann) og direktørene S. Walter Rostoft og Gunnar Borgen. Til representantskapets ordfører gjenvalgtes skipsreder Tom Wilhelmsen, og som viseordfører direktør Leif Mostue jr.

Veteranene Johan Wiktor Svensson, verkstedet og Lars Larsen, førstemann i renseriet, sluttet ved Hunfos Fabrikker.

Sortersalen var utvidet og transportanlegg for baller ble tatt i bruk. Nytt lagerbygg var et trinn på veien mot det som skulle bli – når det påtenkte lager i byen i forbindelse med utbyggingen av Lagmannsholmen ble en realitet.

Hjelm Johansen ble valgt som formann for Funksjonærforeningen etter Meyer Knudsen som nektet gjenvalg.

Gunnar Grundetjern oppfordret Hunfosfolk til å holde seg i form. Selv sverget han til langrenn som slett ikke er blodslit. I årene 1947–50 hadde vi et par fulle busser fra Hunfos til bedriftslangrennene. Beklageligvis hadde deltakelsen sunket til tross for at arbeidsstokken var vokst kraftig.

Som et ledd i Nordiske Papiringeniørers kongress i Oslo besøkte en rekke ingeniører fra inn- og utland Hunfos Fabrikker.

I anledning Vennesla Kommunes 100-års jubileum ble det arrangert en messe. Sigurd Gundersen planla Hunfos' del av en bilkortesje.

Hunfos fikk bronsemedalje i Eventyrstafetten. Laget besto av Erling Nordal, Torbjørn Olsen, Sverre Haugland og Karl Hodnemyr.

T. Kittelsen informerte om nye installasjoner i cellulosefabrikken som var nødvendig under hensyntagen til den nye kokemetoden og for å øke kapasiteten med 30%. Dette innbefattet siloanlegg for flis, nytt syresystem, ny koker og avdragstank samt forbedret utstyr i sileriet.

Fra: Østfold-Historier ved Knut Roen.

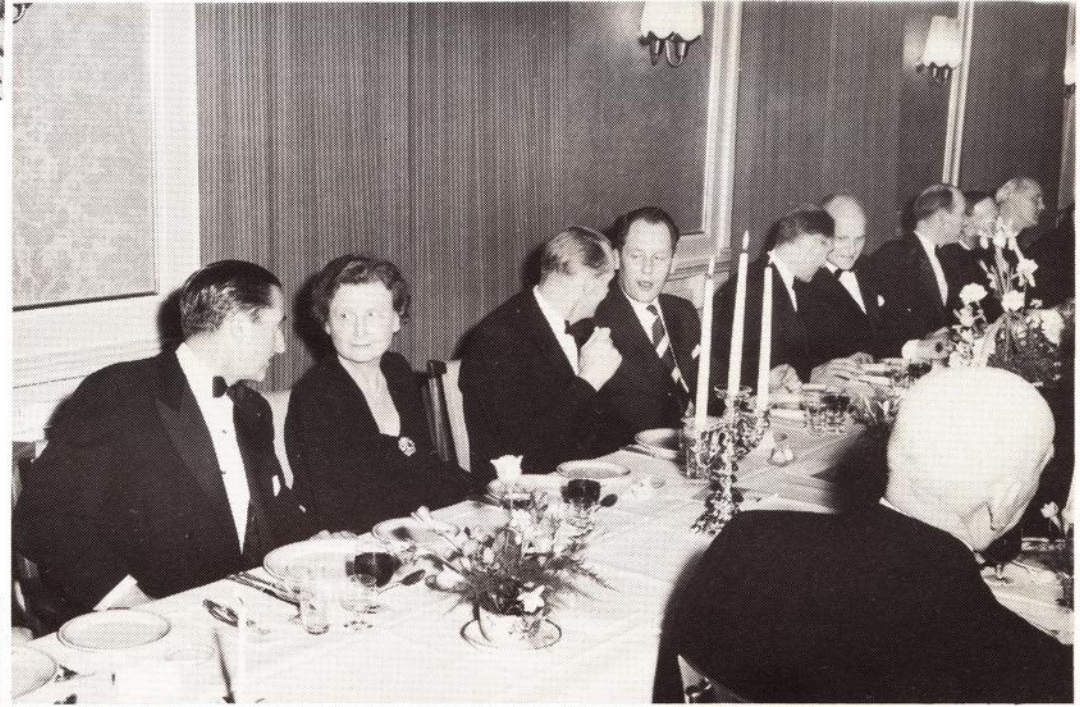
Det er en uting at fotballspillerne skriker og banner på banen. Til sine tider har dette tatt slik overhånd at dommeren har måttet true med å blåse av kampen, – for ikke å snakke om all den kritikk laget har måttet tåle i avis-spaltene etterpå. Det var et Østfoldlag, et meget godt sådant, som var kjent for kjeftbruk og banning. Det holdt på å ende med at dommeren blåste av kampen. Han gjorde likevel ikke det, men ga spillerne en skikkelig lekse. Dagen etter var jo dette oppslag i lokalavisene, da.

Det het at slik opptreden ikke bare var en skam for laget. Det var en skam for byen de hørte hjemme i, også. I neste kamp gikk det bra en stund. Men så begynte banningen igjen. Men da hevet lagkapteinen røsten og skrek:

– Nå gir de dår med den førdømmede banningæ guttær. De må huse på at det er folk her.

(”Testamentet”)

*Glimt
fra
75 års
jubileet*

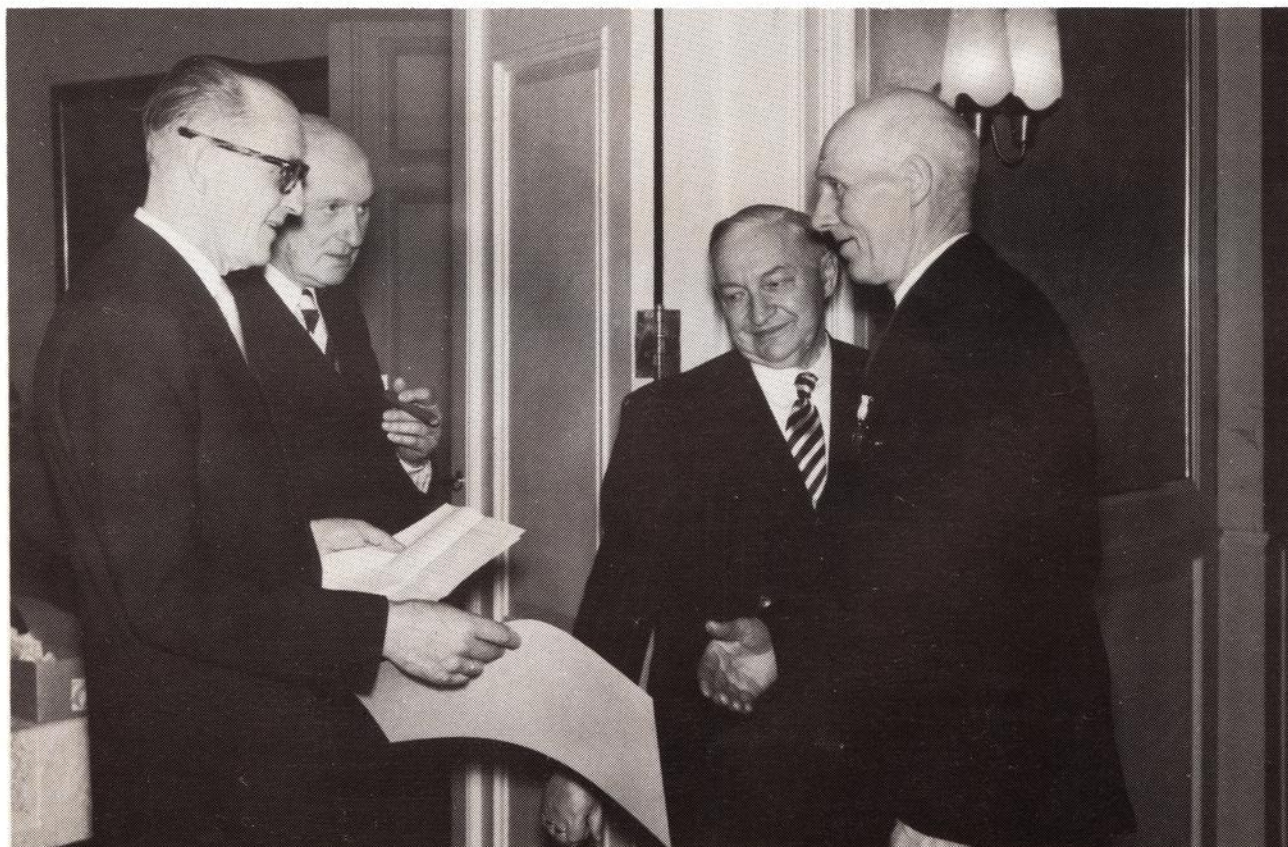

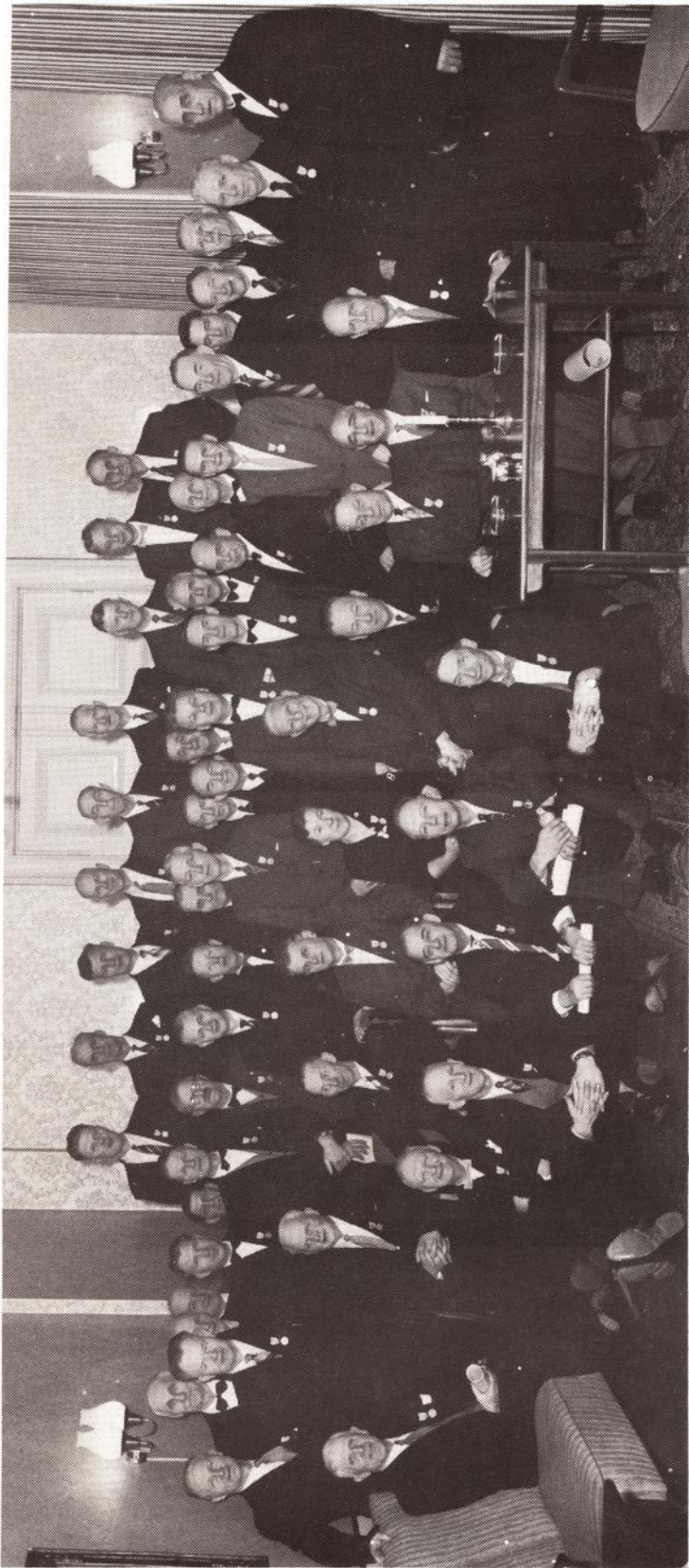
Fra 75 års-festen. I midten fra høyre Gustav Kile, Trygve Kvanvik, Erling Kirkebø, Willy Jensen, Anders Jortveit.

Det Kgl. Selskap for Norges Vel' medalje for lang og tro tjeneste

En stor skare på Hunsfos har mottatt denne heder. Her kan vi ikke oppgi navn, men viser en del bilder tilfeldig valgt fra forskjellige utdelinger. Mange vil kjenne igjen flere av disse hederspersoner.

Direktør Gunnar Borgen, ingeniør P. A. Ellingsen og direktør Johs. B. Knobel deler ut medaljer - her til Andres Honnemyr.

Adm. direktør Jarlsby deler ut medaljen til Torkild Neset.

Johan Friberg.

1886-1986

Folk og hendinger

(tilfeldig valgt)

Etter flommen 1933. Utenfor sveiseverkstedet. Bak hestestallen og smia 20/6-33.
(foto Ingvar Larsen)

Bygging av valsedammen 1936.
(foto Ingvar Larsen)

Ålefjær 17/3-44.

Fra v. Beint Raynevann, Ånen Karlsen,
Bernt Holum, Kristoffer Hæstad, Gudmund Neset, Johan Nordal, Martin Ellingsen, Olav Neset og Knut Persen.
(foto Ingvar Larsen)

Beg. av 50 årene i gamle elektroverksted. Stående fra v.: Bjørn Bakken, Arne Larsen, Armand Andersen, Willy Kruse, Albert Tveit, Trygve Nordhagen, Salve Aas, Finn Lund, Knut Grundetjern, Oddvar Almedal, Magne Winger, Kaare Nordhagen. Sittende Arne Almedal, Trygve Askedal, Olaf Almedal, Erling Lund.

Beg. av 50 årene. Fra v.: Arne Larsen, Trygve Nordhagen, Salve Aas, Oddvar Almedal.

KONGENS HEDER 1965

Fra v.: Martin Hansem, Bernhard Sørensen, Anders Askedal, Henry Jensen.

Årsmøte i Hunsfosgruppa av N.F.A.T.F.

Hunsfos gruppa av N.F.A.T.F. avholdt sitt årsmøte Torsdag 27/2-86 i Kantinen.

På årsmøtet ble det fremlagt en fylldig beretning og av denne fremgikk det at medlemstallet var 43 og i tillegg kom pensjonistene. Det har vært avholdt 9 styremøter, et medlemsmøte og flere gruppe- og utvalgsmøter.

Det var valg på ny skriftplan, representant til arbeidsmiljøutvalget og bedriftsutvalget.

Kursvirksomheten på Sørmarka har vært bra med emner som tilleggsavtale I og siste del av tillitsmannsskoleringen. Videre var det deltakere i kurs om bedriftshelsetjeneste, og kurs i trinn 1 og 2 i teknologi.

I avd. 37 styret er vi representert med 2 medlemmer.

Vi har fått kontor hvor vi kan avvikle styremøtene. Her har vi også samlet arkivet.

På bedriften er det opprettet et teknologitvalg hvor gruppen er representert. I LO utvalget er vi representert med 2 medlemmer.

VALG

Representant til Arbeidsmiljøutvalget: Harald Lunde.
Vararepresentant: John Leland.

Representant til Bedriftsutvalget: Kenneth H. Pedersen.
Vararepresentant: Øystein Jørgensen.

Representanter i LO utvalget: Gunnar Rostveit, sekretær, Kenneth H. Pedersen, styremedlem.

Det nye styret:

Hovedtillitsmann: Kenneth H. Pedersen.
Sekretær: Gunnar Rostveit.
Styremedlemmer: Øystein Jørgensen, Svein Teigen, Einar Bakken, Geir Kaasa.

Teknologitillitsmann: Arnfinn Eidet.

Referent

Vedrørende utvalg i regi av LO foreningene.

Hunsfos Arbeiderforening, Handel og Kontor og N.F.A.T.F. har opprettet følgende felles utvalg:

LO utvalget:

Formann: Rolf Andersen, H.A.F., Roy Storholm, H.A.F., Kari Bjørg Limm, Handel og Kontor, Inger Edwardsen, Handel og Kontor, Kenneth Pedersen N.F.A.T.F.
Sekretær: Gunnar Rostveit, N.F.A.T.F.

Teknologitvalg:

Formann: Arnfinn Eidet, N.F.A.T.F., Inger Flatestøl, Handel og Kontor, Tom Enersen, H.A.F.

Likestillingsutvalget:

Leder: Inger Edwardsen, Handel og Kontor, Else Lie, H.A.F., Trond Olsen, N.F.A.T.F.

Hunfospostens redaktør takker av –

Til tross for sin stille, beskjedne fremferd, er det få ved vår bedrift som har markert seg så sterkt som Tryggve Kittelsen. Hans allsidighet har gjort at markeringen har funnet sted på mange, nokså forskjellige områder.

Tryggve Kittelsen begynte første gang ved Hunfos Fabrikker i 1942. Etter noen år ved A/S Borregaard, kom han tilbake til Hunfos i 1955 og da som overingeniør for Laboratoriet og cellulosefabrikken.

Det som i all fremtid vil stå som en milepel i Hunfos Fabrikkers historie, er overgangen til produksjon av cellulose etter magnesiumbisulfittmetoden. At det var Kittelsen som var mannen som gjennomførte dette revolusjonerende arbeidet, vil også bli stående i Hunfos historie.

I 1960 tok Hunfos denne kokemetode i bruk som første fabrikk i verden i kontinuerlig produksjon.

Tryggve Kittelsens store teoretiske kunnskaper og grundighet ved utførelse av sine oppgaver, gjorde at han etterhvert ble gitt spesialoppgaver, særlig tilknyttet det ytre miljø, det vil bl.a. si forurensingsproblematikken til luft og vann.

Dette arbeidet er han fremdeles engasjert i, men nå på konsulentbasis.

Opplæringsvirksomheten har i mange år opptatt Kittelsen sterkt. Han har (før TY ble bransjens sentrale opplæringsinstitusjon) selv utarbeidet flere kursopplegg og selv drevet instruktørvirksomhet.

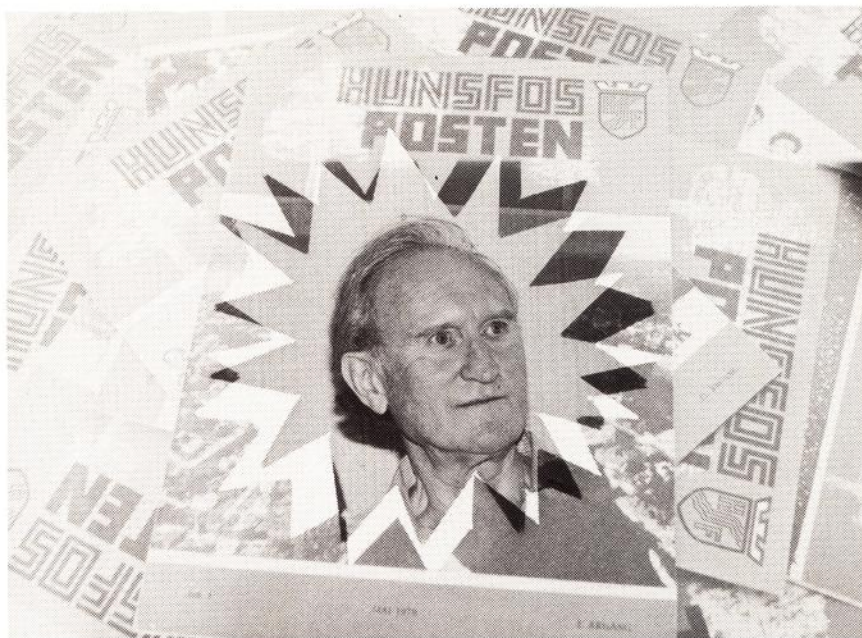
Instruktørvirksomheten har han fortsatt med og senest siste skoleår har han hatt to kurs: Grunnkurs med fysikk og kjemi og Fagoperatørkurs, sulfitt. Det er en virksomhet som han trives med, noe som også hans mange elever gjør.

Tryggve Kittelsen var med å starte Hunfos Bedriftsidrettslag i 1946. Han var sekretær i det første styret og har senere vært med i styret i de fleste år siden. De siste 7–8 år som formann.

Som styremedlem og formann i BIL, har han vært initiativtaker og primus motor i et utall idretts/trimarrangementer av ulike slag.

Han har imidlertid ikke bare vært en forgrunnsfigur som arrangør, men også vært en av de mest aktive utøvere i de forskjellige «trimdisipliner». Orienteringsløp om sommeren og langrenn/skiskyting om vinteren, har vært hans spesialidretter.

Spør dere Kittelsen hvorfor all denne løpingen, vil du få til svar: «Det er

Hunfosposten eller Tryggve. Eller det er kanskje det samme?

bare morro. Du er blandt gode kolleger og venner og dere opplever et sosialt samvær som er verdifullt for oppbyggingen av et mentalt velvære som er nødvendig også for den fysiske opp-

bygging». Kittelsen kan selv stå som et eksempel og bevis på at han har rett i sitt utsagn.

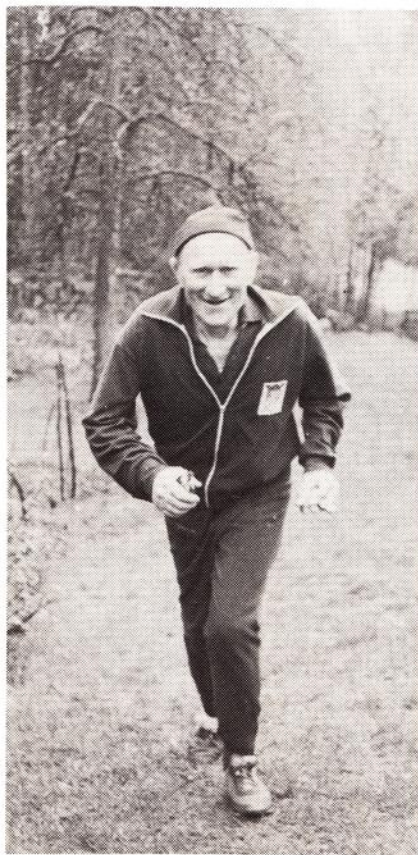
Som sekretær i BIL foreslo han å starte en avis som skulle komme ut hver måned. Som sagt så gjort. Ikke ulikt Kittelsen. Ved hjelp av annonser fra bygdas næringsdrivende og med en pris på kr. 0,25 i løssalg, ble utgivelseskostnadene dekket, samtidig som det ga BIL et årlig driftstilskudd på et par tusen kroner.

Denne spede starten fant sted i 1949. Bortsett fra tiden ved Borregaard, har Kittelsen vært med i redaksjonskomiteen fra begynnelsen. Fra 1979, etter at Hunfosposten hadde en hvileperiode på noen år, har Kittelsen vært redaktør for bladet vårt.

I sitt daglige arbeid ved bedriften såvel som i bedriftsidrettslaget og i arbeidet med Hunfosposten har Kittelsen vært en ildsjel. Han har nedlagt et arbeid som det står umåtelig stor respekt av og som kan stå som eksempel for oss alle.

Når han nå trekker seg tilbake som redaktør av Hunfosposten vil jeg på vegne av leserene takke Kittelsen for alle de hyggestundene han gjennom dette bladet har gitt oss.

Selv om han nå trekker seg som redaktør, håper vi at vår bedrift fremdeles kan trekke veksler på hans menneskelige egenskaper og fagkunnskaper både som konsulent og som instruktør for våre fagarbeidere.

Innkommst «Korvikløpet» i hagen til Karl og Gerd Hodnemyr.

Gunnar Hansen

«Gode Gamle Dager»

Anm. påført originalplaten: Gårdrummet ved Hunsfos Fabrikkers Administrasjonsbygning. (Tally, Aashild, mor, Paula).
Bilde fåit av fotograf A. Hasaas - fotografert av August Abrahamsen.

Sørlandets største
industribedrift

HUNSFOS 100 år

VEDR.: HUNSFOS 100 ÅR

I FORBINDELSE MED VÅRT 100-ÅRS JUBILEUM, HAR VI ANSKAFFET EN TRANSPARENT FOR Å MARKERE DETTE.

VI ANMODER VÅRE ANSATTE SOM ØNSKER DET Å FESTE TRANSPARENTEN PÅ SITT KJØRETØY.

TRANSPARENTENE DELES UT I VAKTA.

